

Ἰεροκῆρυξ ἐδίδασκεν ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος ὅτι πᾶν τὸ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πλασθὲν ἔχει καλῶς, εἶνε τέλειον. Μετὰ τὴν λειτουργίαν κυφός τις ἐρωτᾷ τὸν ἱεροκῆρυκα· «Τί νομίζετε, παππᾶ μου, καὶ μένα ὁ Θεὸς καλὰ μ' ἔχει φτειασμένο;»

— «Ὅσο γιὰ κυφόν, φίλε μου, ἀπαντᾷ ὁ ἱερεὺς, δὲν ἔμποροῦσε νὰ φτειασθῆ καλλίτερον!

* *

— Πὲς τοῦ Γιάννη, Μαρία, νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸν κύριον Περικλῆ Μ. . . καὶ νὰ τοῦ πῇ πολλοὺς χαιρετισμοὺς ἐκ μέρους μου καὶ τὸν παρακαλῶ ἂν θέλῃ νὰ ἔλθῃ ἀπόψε ἔς τὸ ἴσπῆτι νὰ πάρομε τὸ τσάι μαζύ. Ἄν πῇ ναι, τότε ἄς περάσῃ καὶ ἀπὸ τὸ καπνοπωλεῖο καὶ ἄς πάρῃ καὶ 100 δράμια καπνὸ τῆς Λαμίας.

(Ὁ Γιάννης ἀκούσας πάντα).—Πολὺ καλὰ, ἀφέντη! ἄκουσα, εὐθύς.

(Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Περικλέους Μ. . .) Γιάννης:—Πολλοὺς χαιρετισμοὺς ἐκ μέρους τοῦ κυρίου μου, καὶ σὰς παρακαλεῖ νὰ ἔρθετε ἔς τὸ ἴσπῆτι νὰ πάρετε μαζύ τὸ τσάι ἀπόψε. Ἄν θὰ ἔρθετε, λέει, τότε περάστε καὶ ἀπὸ τὸ καπνοπωλεῖο καὶ πάρτε καὶ 100 δράμια καπνὸ τῆς Λαμίας.

* *

Ἡ ὠραία δούκισσα Ζ* κατέκρινε πρὸς τὸν Τοῦρκον πρεσβευτὴν τὴν θρησκείαν τοῦ Μωάμεθ, ἥτις ἐπιτρέπει τὴν μετὰ πολλῶν γυναικῶν συμβίωσιν.

Ὁ εὐφυὴς Τοῦρκος ἀπήντησε:

— Ἡ θρησκεία μας, κυρία, μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἔχωμεν πολλὰς γυναῖκας διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ εὐρωμεν εἰς αὐτάς χωριστὰ ὅλα τὰ σπᾶνια προτερήματα καὶ θέλητρα, ὅσα ἔχετε σεῖς μόνη.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ χάρις, ἡ ἐπὶ ἰδιοτελείᾳ γινομένη, δὲν εἶνε πλέον χάρις· εἶνε δάνειον ἐπὶ τόκῳ.

Ἡ πρώτη τιμωρία τοῦ ἐνόχου εἶνε ἡ καταδίκη αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἰδίας συνειδήσεως, ἥτις οὐδέποτε παύει ἐλέγχουσα αὐτόν.

Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων φροντίζουσι μὲν περὶ τῆς ὑπολήψεώς των, ἐλάχιστα ὅμως περὶ τῆς συνειδήσεώς των.

Ἡ ἐμπιστοσύνη εἶνε ὡς ἡ ζωὴ: ἄπαξ ἐγκαταλείψασα ἡμᾶς οἴχεται διὰ παντός.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ ἐξαιρετικῶς ἥπιος ἐφετινὸς χειμὼν ἀναμνήσκει ἡμῖν ἀναλόγους χειμῶνας σημειωμένους ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Τῷ 1183 - 84 τὰ ὀπωροφόρα δένδρα εἶχον ἀνθίσει τὸν Δεκέμβριον, καὶ ἡ ἁμπελος τὸν Φεβρουάριον· ἡ συγκομιδὴ τῶν καρπῶν ἐγένετο κατὰ Μάιον, καὶ ὁ τρυγητὸς περὶ τὸ τέλος τοῦ Ἰουλίου.

Τῷ 1288, τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων τὰ παιδιὰ ἐπώλουν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Κολωνίας ἴα, ἄτινα εἶχον δρέψει ἐκ τῶν λειμῶνων τοῦ Ῥίνου· τὸν Φεβρουάριον ὑπῆρχον κύανοι, καὶ τὸν Ἀπρίλιον τὸ κλῆμα εἶχεν ἀνθίσει ἐπὶ τῶν λόφων τοῦ Μοσέλα.

Τῷ 1572 τὰ δένδρα εἶχον καλυφθῆ ὑπὸ φύλων τὸν Ἰανουάριον καὶ τὰ πτηνὰ εἶχον ἤδη ἐκκολάψει τοὺς νεοσσούς των τὸν ἐπομενον μῆνα.

Τῷ 1621, τὸν Φεβρουάριον, ἐνόμιζέ τις ὅτι εὐρίσκετο ἐν πλήρει ἔαρι.

Τῷ 1758-59 οὔτε χιῶν ἔπεσαν, οὔτε παγετὸς ἐγένετο.

Τῷ 1782 - 83, περὶ τὸ τέλος τοῦ Δεκεμβρίου, ἡ θερμότης ἦτο ἔκτακτος· συνέβησαν καταιγίδες ὡς κατ' Αὐγούστον συνήθως, καὶ τὸν Ἰανουάριον τὰ δένδρα εἶχον ἀνθίσει ὡς εἰ ἦτο Μάιος.

Τῷ 1821 - 22 ἡ θερμοκρασία ὑπῆρξε γλυκυτάτη. Τὰ μπιζέλια εἶχον ἀνθίσει τὸν Δεκέμβριον, ἡ δὲ συγκομιδὴ τοῦ οἴνου ὑπῆρξε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ σπουδαιότερα τοῦ αἰῶνος ἡμῶν.

Καὶ τῷ 1857 - 58 ὁ χειμὼν ὑπῆρξεν ἐαρινός.

Ἀκαδήμεια. . . μαγειρισσῶν. Ὑπάρχει ἐν Βερολίνῳ Ἀκαδήμεια προορισμὸν αὐτῆς ἔχουσα τὴν μόρφωσιν τελείων μαγειρισσῶν, ὧν αἰθεωρητικαὶ καὶ πρακτικαὶ σπουδαὶ διαρκουσι πέντε μῆνας καὶ περατοῦνται διὰ δημοσίων ἐξετάσεων, ἐν αἷς πάντες οἱ γαστρομαργοὶ τοῦ Βερολίνου θεωροῦσι καθήκόν των νὰ παρευρεθῶσιν ὡς κριτικοὶ, ἐννοεῖται.

Νέα σειρά μαθημάτων ἀρξαμένη τῇ 2 Ἰανουαρίου, προσείλκυσε ὑπὲρ τὰς 140 μαθητριάς. Τὰ μαθήματα περιλαμβάνουσι τρεῖς ὑποδιαιρέσεις· μαθήματα εἰδικῶν μαγειρισσῶν, μαθήματα μαγειρισσῶν πανδοχείων, καὶ μαθήματα διδασκαλισσῶν μαγειρισσῶν.

Ὁ διάσημος οικονομολόγος Λεροά Βωλιὲ μέλει, ὡς λέγεται, νὰ ἐκδώσῃ ἀλληλογραφίαν τινα περιεργον ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις. Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ τσάρου Παύλου, τῆς τσαρίνας συζύγου του, καὶ νέας τινὸς κυρίας τῆς τιμῆς. Τὰ πρωτότυπα τῶν ἐπιστολῶν τούτων παρεδόθησαν εἰς τὸν Λεροά Βωλιὲ ὑπὸ τῆς πριγκιπίσσης Λίζας Τρουβέτζκοι.

Κατὰ σύγγραμμά τι νεώτατον τοῦ Ἑρρίκου Γκέρς, ἐν Γερμανίᾳ νῦν ὑπάρχουσι πεντακόσκιαι περίπου γυναῖκες συγγραφεῖς. Εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ Γερμανοὶ σκεπάζουσι πολλὴν περιφρόνησιν πρὸς τὰς εἰς τὸ ὠραῖον φύλον ἀνηκούσας συγγραφεῖς.

Τρεῖς Ῥώσοι ἐπεχείρησαν καὶ ἤγαγον εἰς πέρας τὴν εἰς τὸ ὄρος Ἀραράτ ἀνάβασιν. Ἡ ἀνάβασις αὕτη εἶνε ἐπιχειρήσις δυσχεροστάτη, οὐδέποτε δ' ἄχρι τοῦδε κατορθώθη. Οὐ μόνον τὸ ὄρος εἶνε δυσανάβατον, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐγγύρωιοι. ὑπὸ δεισιδαίμονός τινος σεβάσμου, πράττουσι πᾶν τὸ ἐπ' αὐτοῖς ὅπως ἀποκαρύνωσιν ἀπ' αὐτοῦ τοὺς περιηγητάς. Καὶ ἂν οὗτοι κατορθώσωσι ποτὲ νὰ εὕρωσιν ὁδηγούς, ἐγκαταλιμπάνονται πάντοτε σχεδὸν πρὶν ν' ἀνέλθωσιν ἄχρι τῆς κορυφῆς.

Ἐκ τῶν καλῶν τεχνῶν ὀλίγιστον ἠγάπα ὁ Γαμβέτας τὴν μουσικὴν. Κυρία ἐνθουσιῶσα περὶ τὴν μουσικὴν τοῦ Βάγκερ, παρεσκευάσεν ἐσπερίδα, ὅπως διασκεδάσῃ τοὺς ξένους τῆς διὰ τῶν συνεσσεῶν τοῦ ἐξόχου καὶ προσφιλοῦς αὐτῇ μελοποιῶ. Μετὰ τὸ ἄριστον Γαμβέτας, Σαρσεῦ καὶ Σαλλεμελ Λακούρ ἤρξαντο διαλεγόμενοι περὶ φιλολογίας τῆς δεκάτης ὀγδόης ἑκατονταετηρίδος ὅσον προσχώρει ἡ ὥρα, τοσοῦτον ζωηρῶς ἀπέβαιναν ὁ διάλογος ἤλθον αἱ μέσαι νύκτες, καὶ ἡ οἰκοδέσποινα δὲν ἔλαβεν εὐκαιρίαν νὰ ἀνοίξῃ τὸ κλειδοκύμβαλον. Ὅλη ἡ αἴθουσα ἤτο μεστή τῆς λιγυρᾶς φωνῆς τοῦ Γαμβέτα. Ἰδιαιτέρον φιλοκαλίας αἶσθημα εἶχεν ὁ ἀνὴρ ὑποκειμένου λόγου περὶ ζωγραφικῆς. Ἐτιμᾶτο διαφερόντως ὑφ' ἀπάντων τῶν ἐν Παρισίοις ζωγράφων, οἵτινες τὸν υπελάμβανον μέλλοντᾶ Μαικήναν καὶ δημιουργὸν δημοκρατίας ἀττικῆς. Ἦτο φίλος ἐπιστήθιος τοῦ Κοκελέν. Ἐφοῖτα δὲ εἰς τὰ πρώτιστα τῶν καλλιτεχνικῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν οἰκείων ἐκθέσεων. Ὁ Γαμβέτας ὅλον μὲν τὸν βίον ἀπὸ τοῦ 1866 κατηνάλωσεν ἐν τῇ πολιτικῇ, πλέον δ' ἡ ἀπὸ ἐπόθησεν ἡσυχίαν καὶ βίον ἰδιωτικόν. Θηρεύων πέρυσσι μετὰ φίλων, ἀνεφώνησεν «εὐτυχὴς ἐγὼ εἰάν ἡδυνάμην νὰ φυλάσσω δάσχη!» Μετὰ βραχεῖαν δὲ σιωπὴν, εἶπεν «ἴσως γίνῃ τοῦτο, ἀφοῦ ἀνακτήσωμεν Ἀλσατίαν καὶ Λωρραίναν!». Εἰς τὴν διάνοιαν ταύτην ἐκορυφώθησαν ἅπαντες οἱ πόθοι του καὶ συνστάφησαν αὐτῶ.

Ὅτε ἐξετέθη ὁ διάσημος ἰατρός Ἀπερénéου ὑποψήφιος διευθυντῆς τοῦ νοσοκομείου τοῦ Ἁγ. Βαρθολομαίου, ἐπεσεκέφη ἕνα τῶν ἐπιτρόπων, πλούσιον, ἀλλ' οἰηματίαν παντοπώλην. Ἴδὼν οὗτος τὸν ἐπιφανῆ χειρουργὸν εἰσελθόντα, ἀέσως ἀνέλαβε τόνον προστασίας πρὸς τὸν κατὰ τὸ φαινόμενον ἰκέτην. «Ἐπιθέτω, κύριε, ὅτι ἔχετε ἀνάγκην τῆς ψήφου καὶ τῆς προστασίας

μου κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην στιγμήν τῆς ζωῆς σας;» Ὁ Ἀπερénéου πειραχθεὶς ἐκ τοῦ τρόπου τοῦ τοσοῦτο ἀχθόμενος τοῦς παρρησιαστικῶς ζωηρῶς κει τῆσε, εὐχόμενος ἔχων ἀγαθὰ ἔργων οὐκ ἂν ἀντι πέντε σολιδίων φερε τὰ ἀέσως, δὲν ἔχω καιρὸν νὰ χάσω»

Κατὰ τὸν F. Zurcher (Les phénomènes de l'atmosphère). ἐν ταῖς ἐπομέναις πόλεσιν ἀριθμοῦνται κατ' ἔτος θύελλαι κατὰ μέσον ὄρον: ἐν Νερτσχιούσκη τῆς Σιβηρίας (51⁰ πλάτους), 2' ἐν Κιάτω 4' ἐν Στοκχόλμῃ, 9' ἐν Πετρούπολει, 9' ἐν Πεκίνω, 6' ἐν Λονδίνω, 9' ἐν Ἀθήναις, 11' ἐν Παρισίοις, 14' ἐν Τολώσῃ, 15' ἐν Στρασβούργῳ, 17' ἐν Βερολίνω, 18' ἐν Σμύρνῃ, 19' ἐν Εὐαέρῳ (Buenos-Ayres), 23' ἐν Κουσεῖκ, 24' ἐν Γουαδελούπῃ, 37' ἐν Μαρυλάνδῃ, 41' ἐν Ῥώμῃ 43' ἐν Ἰωαννίνοις, 45' ἐν Ῥίῳ Ἰανερῳ, 50' ἐν Καλκούτῃ, 60.

Ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς σημειοῖ, ὅτι ἐντὸς ἔτους ὁ ἀριθμὸς τῶν θυελλῶν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Ἑλλάδι εἶνε διπλάσιος ἢ κατ' ὅλην τὴν Γερμανίαν.

Προσεχῶς μεταβαίνει εἰς Παρισίους πολυπληθὴς θίασος παραδοξῶν Ἀμερικανῶν μουσικῶν. Τὰ ὄργανα τῶν ὁποίων ποιοῦνται χοψὶν ἐλήφθησαν ἀπὸ τὸ μαγειρεῖον ἢ τὴν ἀποθήκην τῆς οἰκίας. Οὕτω λοιπὸν οἱ Παρισίνοι θὰ ἴδωσι μίαν νεαρὰν μουσουργόν, τὴν μίς Ῥαϊνούους, ἐκτελοῦσαν ἐπὶ ἐνὸς τηγανίου θελατικωτάτας μελωδίας.

Κατὰ τὴν ἐνιαυτοῖαν στατιστικὴν τῆς Πετρούπολεως, τῷ 1881 ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Ῥωσσίας ἐγεννήθησαν 51,312 τέκνα νόμιμα, καὶ 7,165 νόθα, ὥστε ὁ αἰθμὸς τῶν γεννήσεων ἐν γένει ἀνέρχεται εἰς 58,477. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἀπέθανον 32,956. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀποτελεῖ τὸν ἀνώτατον ὄρον τῆς θνησιμότητος ἐν Πετρούπολει ἀπὸ δεκατεσσάρων ἐτῶν.

ΥΠΕΙΝΗ

Ἐν ἑκ τῶν καλλίστων τονωτικῶν, δυνάμενον ὑπὲρ πᾶν ἄλλο νὰ συντελέσῃ εἰς ἐνδυνάμωσιν σώματος ἀσθενοῦς, εἶνε ἡ πρόσφατος κρέμα, τραγομένη τὴν πρώταν, ἐάν, ἐννοεῖται, τὴν ἀνέχεται ὁ στόμαχος. Κρέμαν λοιπὸν εἰς τὸ πρόγευμα σας, ἐάν δύνασθε. Ὅτω μᾶλλον εἶνε πρόσφατος, ὅσω καθαρώτερον καὶ καλλίτερον τὸ γάλα ἐξ οὗ κατασκευάζεται, τόσω ἀξιολογώτερα τὰ ἐξ αὐτῆς ἀποτελέσματα.